

שלבר בנין

גלוון קכ"ה
פרשת שמיני
ב' ניסן תשפ"ה

מוסדות ברסלב שוכן בנים – נחתת ציון
בנשיאות הגה"ץ הרב אליעזר ברלנץ שליט"א

זמן שבת קודש		
ב"ש	ח' פ' נ'	ת"א י-מ
18:58	18:49	18:55
19:54	19:56	19:54
20:31	20:32	20:32

כינית שבת
יעיאת השבת
רבינו تم

המנוס לול עורות לבן

דברות קודש מאת מרינו הרב שליט"א

עם הביצועם מבטלים גירות

"זיהו ביום השמיני... וידם אחרון" (ירקא, שמיני, ט, א)

זה מה שהוא אומר לאיוב: אתה יכול להכנס לקדש קדשים! איוב היה מותפָא: עניים כייתי לעור ורגלים לפסה אני, עשייתי כתוב ברייל, אני מלמד את העורדים למשש את האותיות.

אדם יכול לפעל שלא היו חולים כלל!

ה אמר לאיוב: אתה יכול לעשות שבכל לא יהיו עורדים אתה מותפָא בחוץ לא יליין גר, ולב אלמנה ארגן. תכנס לך קדשים גראה אותן, תעישנה כמו קווים הביאה שלא כי עורם בישואל, קווים הביאה קיתה מיילחת שמנים ושליש שני ושליש שלישי ולא היה שום עור בישראל! בצל שדי? תחולן?

תלה הארץ על בל מה

הרבה אומר: שהכל תלוי בשפלות. כפה שארם זוכה ליותר שפלות, יותר משפלים אותו, והוא יותר צריך לקבל את זה באבבה, אסור לו לענות כמו שכתוב "תלה הארץ על בל מה!" עם זה ה מתחה את כדור הארץ! אם בזמנו השוואה אנשיים היו טקבים קצת את השפלות באהבה, לא היה שווה, לא היה כלום.

הרבה אומר (תורה ר"ט) שהצדיקים מקבלים עלייהם את כל הבזנות ועם זה הם מבטלים את כל גנות הטעיפות דמים. בגע ששובכים לצדיק את קדם, הוא מבטל טעיפות דמים מישראל, זה מה שהוא אומר לאיוב: הנסה להכנס לך קדשים אתה יכול להכנס לקדש קדשים?

וידם אחרון

כי על ידי שהצדיק נכנס לך קדש קדשים הוא מפסיק את הפרנסה לכל עם ישראל ולכל העולם "משם חפר אבל לנטוחך עייינו יבטו" (איוב לט, לט). וזה "וידם אחרון" (ירקא י, יט)

העקר שלודים בפרשת שמיני זה הפסוק "וידם אחרון" אדם מותם לו הבנים שלו, הפרשעה עוסקת בא ייסן ובאים ממשמעי גפטרים שני בנים בשופטים באש "בקרבתם לפני ה וימوت" הם קדשו שם שופט. הנעם אילימל אומרים שדם קדשו שם ישרפו, אלא שאמרו "בקרבי אקדש", אנחנו רוצחים להשרף על קדושה זו אבל קיה אפשר נם בל להשרף, זה נקרא "ואפרתו יעלעו דם" כי זה אפרוחיו זה זיך ואביו הוא ראה את אפרוחיו מעילאים דם "ובאשר חללים שם הוא".

אחרון היה עריך לכפר על הבנים שנפטרו לו

הציוון היה גדול של אפרקון שנפטרו לו הבנים אין בזון יותר גדול מזה, אין בזון יותר גדול מארם שנפטרו לו הבנים זה הבושה היכי גדול, שהוא לא זוכה לulling את בניו.

לכן אחרון היה עריך לעבור, הוא בא באוריה החתי, אחריו זה הוא בא בזרכיה בן הוויזע ששבטו את דמו על שהוכחה את יואש על שעיטה עצמו עבודה זורה וראה דברי מים-ב, כד, י-כא) ואחריו זה הוא בא בביבא אוריה, כי אחרון היה עריך לכפר על הבנים שנפטרו לו, שהוא קיה עריך להגן עליהם וכן הוא בא בזרכיה בן הוויזע שהדם שלו רתת בסוד "ואפרתו יעלעו דם" (ויטין יט).

פרשת שמיני, סוד הלויין, כל הענן של שמיני רמזו באיוב "הקשיח בניה לא לה" ממשיכים הפסוקים, "צעת במרום תכoria תשחק ליטוס ולרכבו, נתנת לסתום גבורה התלביש צווארו ורעה, תתרעישנו כאשרה הוד מחשך לא מושם דבר, "ישתק לפחד ולא חחת ולא ישוב מפני חרב, עליו ערנה אשפה להב חנית וכידון" כל כל הפלחה "להב חנית וכיידון" זה סתום, כמו קש חנית וכידון, רקשו "ברעש ורונ גגא ארץ" הוא יכול לפקח את כל העולם בפקיעה אחת.

כמה שעוביים יותר, מתחזקים יותר!

"ולא יאמין כי קול שופר, כדי שפר יאמר האח ומחרוך ירים מלחמה רעם שרים וטורעה". להפרק הוא מרים מלחמה אז הוא מתחזק, בפה שהוא מראה על יותר מלחמות הוא יותר מתחזק. "מלחמה רעם".

ה אמר לאיוב: אתה נבחל מחלוקת שחוין להפה, צדיקים כמה שהם עוברים יותר יסורים, יותר רדיות, יותר רדיות, הם יותר מתחזלים, יותר מתחזקים. מרים מלחמה רעם שרים וטורעה, המבינותיך יאבר נץ יפרש בנטפו ליתקין", זה ייז שדי (סדרש פוטן) כי הנקפים של "זין שדי" מגיעות לתיקון, חצי כדור הארץ.

הנק מתחאות אכילה, מושל על כל הארץ

הרבה מסביר את כל הפסוקים האלה וורה עיב תנייא עכשו, הוא אדם מהונגה בקדשה, והוรา גקי מתחאות אכילה, הוא מושל על כל הארץ, והוא גקי אמר פיך יגבה נשר" נשר זה השכינה, שאחרון הפהן הגדול נכנס לך קדשים, משה היה נבכש כל יום, וכל שעיה

(כתוב בשיר ידידות של ר' יצחק בריטו. ובספר ציון הפלחים לרבי שמואל הורבץ בשם ר' אברהם בן רבינו חמון: קדשות הארץ ישראל ולמעלה מזה קדשות קדש הקדשים, אבל ד' אמות של צין רבינו זל לא נמצא בשום מקום!).

לפי ההשלכות כך זוכה להכנס לך קדש קדשים

כתוב "כי היום ה נראאה אליכם" (ירקא ט, ד) עכשו צריים להכנס לך קדשים, כל הפרשאה איך להכנס לך קדש קדשים, "סלו ישן ויתלון" כי העקר ה תלי בשפלה, כפה שיוצר משפילים את הבן אדם בכחה מכשדים אותו להכנס לך קדש קדשים, ומה שמשפילים אותו הוא נכנס לך קדשים, אהרון אחרி כל ההשלכות, ומשה אהוני כל ההשלכות.

"ומפרק מטהנה, עכשו זיה באהה של מרים, שמתגלה באהה של מרים, וכל ה�建ת זיה באהה של מרים, כי ששותה מהכתרת נפתחים לו כל שעריה החקמה שהה סודות הלויין, כי עקר החגיג זיה רך זיהה השפלות, כל הטעונג של הבן אדם רק יראה השפלות, משפילים אותו הוא יכול לרגניש את כל המתגננים, מגליים לו סודות הלויין, והוא מפש בקדש קדשים".

היה זה במחנה 'באד ריכנאל' בגרמניה. במחנה זה שהה גם החסיד והמשיע רבי לי יצחק בנדר, אשר ביחיד עם האדטער' מצאנו קלוייןבורג ששחה נס במחנה פעול גודלות ונצחות. אירע פעם אחד מבאי המחנה שהחלה למכוונה והניחה אותה על המפה של השולחן, ובסיום הסעודה השיליט את המפה עם הטבעת להашפה.

כשהכללה הבחינה בזה היא מאוד חששה מהחבה של חמותה, אם יתרבד שאמנו עם לה אלוקינו. הוא הרבה לתאר את גודל מעלה יקרת נשמהו של כל איש מישראל חלק אלקי ממילא, בהוספי כהנה וכחנה דבריהם נעלמים בעניין נשבוג זה.

לטיזים דבריו זיך: 'יהודים יקרים ואוהבים, בנים אתם לה אלוקיכם! בקרובכם שוכנות נשומות נעלמות וקדושות, חזובות מקום נعلا ונשבוג מאיין כמושתו, מתחת כסא כבודו יתברך...' והוא אשר בחר בנו מכל העמים, קדשו במצוותיו, ואסר עליינו להתגעגג במאכלות אסורין, ובכך פרושים אנו ומוחדים מכל העמים אשר על פניהם האדמה...'. 'אנא אחיכים – סיים בקול תקיף – מקבל אני על עצמי לספק לכם מזון כשר כפי הנדרש לא האمرת המהירים, אך את הטורף הרחיקו ממחנכם !' ואכן לאחר הדברים הנוכחים האלה, שחדרו עמוק ללביהם לא העין אף איש לרוכש מזון לא כשר.

הוזמן פעם רבי אברהם ב'ר נחמן לעיר בארכיטישוב, ושזה שם ייחודי עם אנשי שלומנו בעיר, שיטמעו את דיבוריו המלהיבים. כפי היידוע היה – רבי אברהם ב'ר נחמן חולה במעיו, ומאוד סבל מכך, ושמנת חלב הקלו לו כמעט מסבלו.

בקיש רבי אברהם מאנשי שלומנו להציג לו מעט משמנת זו. שכנה אחת שגרה בסמיכות – שמעה זאת, והצעיה להביא את השמנת, אך התנתנה זאת בתנאי, שתתקבל ברכבת הבטחה מרבי אברהם ב'ר נחמן להיפיך בזעם של קיימא, לאחר שנים רבות שלא נפקדה בבנות.

כששמעו זאת רבי אברהם, התבטא כמה פעומים באמרו: "אי זהה שמנת יקרה היא זאת..." אך לאחר מכון סיים בברכתו: "ענ' שתיתן, שתיתיקן". שיכנה זו הביאה את השמנת' היקרה, ואכן זכתה להיפוך בפרי בטן.

חנוך לנער

ראי הנפש

חסכול, של חוסר נחות, של בשעה עצמית, כשבעצם כל הкус הוא על עצמו, כי החיסון שבחברו מחייב לו את החיסון שבעצמו. יהו שיתנהו 'הפר על הפר': לא די שהם מודחים את המומ שבעצם ולא מטעלים בגען האיש שבסם, הם מרגיעים את מצפונם כאלו כולם נועעים, כאלו היום כולם לא מקפידים על כך, ועוד כל מייסטיות נבותות על זו הדרך.

"כל הפטול במומו פסל". אדם מותביש בחסרוןתי ולא רוצה שייצקו לו אותם, אבל בזאת הוא גם מוציא את מצפונו ע"י שהוא מאשים את האחרים בחיסון שבעצמו לך, כאלו בא ואומר: לא רק אני לكي בתחום הזה, כולם כאן טובים, – אם חיסון שיש בזולת מעסיק אותן, ברורה שאנו לקים באותו חיסון עצמן, שאם לא כן – לא היינו כלל כולם הкус הזה הוא כעם של

שבעבו היהuki במידה מסוימת, או לחילוף אדם שהיה שקווע באיזאה אסורה, ולהאר עבזה כבש את העיד והצlich להתעלות ולהתגבר ולהתקדם, כשהוא רואה מישחו שעידין שקווע בבעיה – מטען הדברים הינם מנגי עצמן – עצם ראיית החיסון היא והכחה שהנגע קיים בו עצמן, שאם לא כן, לא היה שם לב להיסרן בזולת. רענן זה דורש ביאור. לא כהה, יהו שיאמרו שהחיקර הוא הנכן, אם החיסון מוגין אותו ומפריע לו, נראה אני לא שם... שחד' מוה מפריע לי כל חסרונו של הזולת, אם אני עצמי עדין אני מותקן?! יהו שיעידינו שיש כאן עניין סגול, שימושיים מנסים לעודר את האדם, על ידי שמראים לו אצל

אחד האמרות המפורשות ביזיר מלכעל שם טוב, שכל החסונות שעודם רואה חוץ – כלמד החסנות שהוא רואה בחוץ, אצל הסובבים אותו, הימים מנגי עצמן – עצם ראיית החיסון היא והכחה שהנגע קיים בו עצמן, שאם לא כן, לא היה שם לב להיסרן בזולת. רענן זה דורש ביאור. לא כהה, יהו שיאמרו שהחיקיר הוא הנכן, אם החיסון מוגין אותו ומפריע לו, נראה אני לא שם... שחד' מוה מפריע לי כל חסרונו של הזולת, אם אני עצמי עדין אני אбел המהבען בספרים יראה, שאין כאן עניין סגול כל. העניין לפך תסכל שיחיב אותו לשנות כיוון, כשהוא יתקל בחבר הלקי באותו החיסון ממש – סיבה ותוצאה. מה? קר אני רואה?! נסביד את הדברים: אדם שבעבו היה בעל חיסון, אדם

מועד היישועות של ידי המוסדות הקדושים

שללים וברכה, בני היקר ניגש מספר פעמים למבנים מרבנות. מכיוון שהוא כותב במהירות, כתב ידו לא היה ברור כל כך ולא מובן, ولكن לא הצליח לקבל ציונים טובים.

פינטו למוסדות הקדושים **לתרום פדיון נפש'** שיצליה בבחן, ושיאשרו לו להשתמש במחשב בוגל הכתיבה שלו – והצליח בדורות, הוא ניגש שוב לבחן, הפעם בעוזרת כתיבה במחשב – והצליח לעבור בהצלחה! כבונוס, גם כתב ידו השתperf מואז... (בעילום שם)

'פדיון נפש המטול לכל היישועות ברוחניות ו�性יות'
זוקק לישועה? דיוווג? פרנסת? הצלחה? רע של קיימת? רפואה?

חיגג 037.148.148 שולוחה 2

הגדה קרי מאיר ב"ר יצחק אשכנזי זצ"ל
ה'פנים מאירות' | כ"ז ניסן תק"ז

בתקופה כהה כרבם במדינת אשכנז, אבל כיוון שהיה עז ונכד לתואר אחר מקומם רבניות פרראי, ובאותה התקופה התגונר שם העסקן ביז'ען רבי שטמישן וערטה הייר ששהיה שוד וחשוף בוועין, השוטדל להה אצל הפלך שיקתיו את הפנים קארוות לרבר באיזונשטיין, ושם שפיט קרבל פישר כ"ז טעה. בחלק א' במקדחו לספרו הוא מספק, אם טוב לאדם לכלה על המחבר להזקיר שהוא חבורו אשר ישא את שמו, משומן דאמידין בכתה דזקתי' כל תלמיד חכם שאומרים בשמו שפהותוי דובבות בקרבר. והшиб: מה ששפיטותי דובבות איינו מטבח שהוא אומר שטומעה יזכיר שם אומירה, שהרי אף אמר סתם או בשם אחרים קמי' שמאי גלאי מי שטומעה באמת, אך בקפידה שהי מפקדים לומר בשם אומירה, הטעם משומן שכשישיאקו השטומעה בשם אדם גדול, אז השטומע ישבע ומתקבלו ונורסין אותה ונותני לב אליה, ועל ידי זה שפהותוי דובבות.

מחנשה והנשמע

במוסדותינו ובק' בנשיאות מוריינו דרב של'לי'א

והגדת לבן

גני בנים 'נחמת ציון'

ממשיים בתנופת פיתוח. לאחר ההשquaה הגדולה בחצר גני הת"ת וכוכחת עשרה אופניים וצעצועים חדשים ללמידים שスクרו על גבי גיליוון זה, רכשה הנהלת הת"ת במהלך החדש השבוע החולף משחקים נוספים, וספריה חדשה ומושקעת במיוחד, למען התפתחותם של התלמידים היקרים.

פינת הספרים החדשנית כוללת עשרות ספרים יקרי ערד, ספסלים, ספות, שלוחנות, מטבח משחק ועוד. תינכט עם הגעת המשחקים עבר מפקח הגנים הרב אביגדור לוי בכיתות, ובישר לתלמידים היקרים על התחדשות, והדריך אותם לשימוש נאות ושימוש על כספי הקדש לטובותיהם והנאותם לאורך ימים ושנים.

הרב לוי הסביר לתלמידים עד כמה ההנהלה משקיעה תשומת לב וממון רב ברכישת משחקים ופינות נוספות, ומדין הכרת הטוב וכדי שבאמת יוכל לרכוש משחקים נוספים עליהם לשומר על ניקיון ושלמות המשחקים. התלמידים המהוננים הודהו נרגשות מננה ולמפקח על ההשquaה והמשחקים המשמשים

מה יפו פערין

תלמיד תורה ברסלב 'נחמת ציון'

זאת כבר הפעם השנייה בתוך חודשים ספורים, שהנהלת התלמיד תורה מקבלת אותן ועדות למופת מגורים חיצוניים, על דרך החינוך הראויה והמושכלת בס"ד. כמוUSAה בראשונה, אף עתה נבחר תלמוד תורה 'נחמת ציון' על ידי צוות משרד החינוך להוות דוגמת ניסוי מושכלת עבור תלמידים ומפקחים מתח"ם אחרים בעיר.

והפעם במתחם גני הילדים שברחוב עידן הנביא 8. ביום המועד התקבצו ובאו עשרה מפקחים ומלמדים לגיל הרך, וקיבלו הצאה אל עבודות הקודש הנעשית בגנים על ידי הוצאות המופלא של 'נחמת ציון', המשקיע את כל נימי רוחו ונשנתו בקידום ופיתוח התלמידים. בראשם המפקח היקר הרב אביגדור לוי, אשר במסירות נפלאה מלאה ומכוון את כל מערכ הלימודים והתפתחות הגיל הרך.

את פני האורחים הנכבדים קיבל המלמד היקר הרב נתן חג'בי, שסקר בפניהם את שיטת לימוד האותיות הקדושות בצרפתית ומושכת, תוך כדי משחקים ושלל פעילויות חברתיות. שיטה שהוכיחה את עצמה פלאים. לאחמן"כ סקר בפניהם הרב נס היקר את עריך ה'ניגון' שנตอน המון שמחה וחווית, ומוסיף קדשו ורצונו לנשומות הטהרות בגיל הרך.

לסיום קיבל האורחים סקירה עמוקה ממקהה מפקח הגנים הרב אביגדור לוי, על צורות ההשquaה הרבה בתחום זיהוי בעיות רגשות ולימודיות בגיל הרך, והশיבות הרבה לטיפול עמוק ויסודי דוקוא בגיל מוקדם, שבעכוו הצליל עשרות ילדים, שוכנים להגעה לליתות הגבותות בת"ת' בשלים ומפתחים, עם כל הכלים הנדרשים להצלחה בס"ד.

האורחים הנכבדים הביעו את התפעולות הרבה מההשquaה הרבה והניכר בתלמיד תורה, והביעו את רצונם להעתיק את השיטות והצלחה בס"ד למוסדות בהם הם מכהנים פאר, להצלחת תלמידיהם בעוזרת ה'יתברך

הזהדנות שלכם
להזכיר את שמות יקרים
ביום האזכרה
בעת הלימוד ע"י אברכים תלמידי חכמים
חיגג 037.148.148
שלוחה 2 והעבידו את שם להזקה

בְּנֵי עֲזָזֶז תְּהִא
מַנוֹּזָהָתָם.
הָזָהָא נְחַלְתָּם

